

колкото сынъ-тъ на единъ рудокопачъ, бѣдный-тъ монахъ, водачъ-тъ на едно велико възрожденіе — Мартинъ Лутеръ.

ХАРАКТЕРЪ ЛУТЕРОВЪ.

Исторія-та изобилно пояснява истинѣ-тѣ, когато е дошло врѣме-то на едно велико дѣло да ся извѣрпи, Богъ въздига едно-го или нѣколко человѣцы, особито сгодни за да го извѣршатъ ; и исторія-та на Реформації-тѣ, было въ Германії, Швейцарії, или Великобританії, ни дава толкозъ впечати-телны поясненія на тѣзи истинѣ колкото другадѣ и тѣждѣ быхъ ся намѣрили. За Лутера особенно може справедливо да ся каже че характеръ-тъ му го е правилъ забѣлѣжително сгоденъ за дѣло-то което ималъ да извѣрши.

Отличителна-та черта, която ся проявява въ цѣло-то поприще на Лутеровѣ-тѣ дѣятел-ность, е негово-то пѣни и всецѣло упованіе на Бога. Както видѣхмы не единъ и дважъ въ теченіе-то на животъ-тъ му, той чудесно живо е осѫществявалъ че Богъ е былъ съ него : и това негово осѫществленіе му е доставяло по-голѣмо покровителство отъ о-нова на императоры. Той е былъ увѣренъ че, каквото и да бы ся случило съ него, дѣло-